

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Beslutningsforslag om iværksættelse af et bioteknologisk forsknings- og udviklingsprogram.

(Beslutningsforslag nr. B 44).

Regeringen har taget en række initiativer med sigte på at styrke forskning og udvikling. Forslaget om et bioteknologisk forsknings- og udviklingsprogram udgør et markant skridt i bestræbelserne på at støtte udviklingen af områder, hvor vi her i landet har særlige forudsætninger. Programmets omfang og karakter betyder, at planlægningen må ske i et samspil med mange parter.

Programmet har været under forberedelse siden begyndelsen af 1986. Der har kunnet konstateres meget bred opbakning både i forskerverdenen og i erhvervslivet til et program af den nu foreliggende karakter. Det skyldes bl.a., at der findes forskningsmiljøer, som kan danne basis for den planlagte styrkelse. I erhvervslivet forventes det, at det bioteknologiske område indeholder meget betydelige vækstmuligheder. Bioteknologien vil desuden blive et væsentligt redskab i andre sektorer som f.eks. i sundhedssektoren og i miljøbeskyttelsen.

Bioteknologien har således meget brede anvendelsesperspektiver. Dette indebærer, at et kommende program må tilrettelægges, så der sikres maksimal udnyttelse af den ekspertise, som findes. Samtidig må der stimuleres til et samarbejde mellem forskellige sektorer og mellem offentlige og private aktiviteter.

For at sikre den nødvendige koordinering i forbindelse med programmets gennemførelse er der derfor nedsat et bioteknologisk koordinationsudvalg. I udvalget er repræsenteret personer med forsknings- og/eller erhvervsmæssig indsigt samt repræsentanter for de ministerier, som har væsentlige interesser i programmet som brugere af resultater.

Med henblik på at skabe oversigt over mulighederne for at iværksætte undersøgelser på alle relevante områder er der iværksat en slags »idékonkurrence«, hvor de relevante forskningsmiljøer i offentligt og privat regi har mulighed for at anmelde deres interesse for at deltage. Forslag skal foreligge den 1. december, hvorefter der må tages stilling til,

hvilke forskningscentre der kan oprettes, og hvilke forsknings- og udviklingsprogrammer der kan iværksættes.

Forslaget indeholder en omtale af de målsetninger og intentioner, der skal søges opfyldt med programmet. Derudover findes der i forslaget en omtale af de særlige hensyn, der nødvendigvis må tages, når et så omfattende program skal føres ud i livet. Forskningen planlægges gennemført ved et antal forskningscentre, som har de forskningsmæssige forudsætninger for at udføre forskning af international standard. Som en del af programmet iværksættes særlige uddannelsesforanstaltninger, som skal sikre, at der uddannes/efteruddannes det antal forskere, som er nødvendigt, for at programmets rammer kan udfyldes.

Endelig planlægges der gennemført formidlings-, informations- og teknologivurderingsaktiviteter. Der lægges vægt på, at befolkningen opnår et forbedret grundlag for at forstå den moderne biologi og den bioteknologi, som må forventes at blive en del af vor hverdag fremover. Overvejelser om kommenterede aktiviteter må i øget omfang baseres på vurderinger af bioteknologiens muligheder og risici, således at der skabes grundlag for målrettet at styrke områder, hvor vi på længere sigt har særlige muligheder.

Iværksættelsen af programmet forventes at kunne ske i begyndelsen af 1987.

Idet jeg i øvrigt henviser til beslutningsforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og villig behandling i det høje Ting.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en lovgivning vedrørende produktsikkerhed.

(Beslutningsforslag nr. B 42).

Forslaget er med enkelte ændringer en genfremsættelse af forslag til folketingsbeslutning om en lovgivning vedrørende produktsikkerhed af Lissa Mathiasen (S) m.fl., jf. Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 5695 og 6378 samt tillæg A sp. 3271.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at det vigtigste er at forebygge produktskader. Derfor kan en produktansvarslov ikke stå alene. Det primære må være gennem en produkt-

[Lissa Mathiasen]

sikkerhedslov at kunne kræve, at alle produkter, varer og tjenesteydelser, der markedsføres og sælges i Danmark, opfylder visse minimumskrav i sikkerhedsmæssig forstand, således at de rigtigt anvendt ikke forvolder skade. Produkter m.v. må ud fra en saglig vurdering kunne kræves ændret eller eventuelt fjernet fra markedet, eller markedsføringen må kunne forlanges tilrettelagt på en sådan måde, at de nødvendige advarsler, vejledninger og brugsanvisninger er til stede.

Det væsentlige for forslagsstillerne er således at forsøge, i den udstrækning det overhovedet er muligt uden at opbygge et tungt administrativt apparat med nye godkendelsesordninger, at undgå markedsføring og salg af »farlige« produkter, varer og tjenesteydelser.

Forslagsstillerne mener derfor ikke, at en produktansvarslov er tilstrækkelig, selv om den i forebyggelsesmæssig henseende kan – rigtigt udformet – være vigtig. Uanset erstatningsstørrelsen ved en skade forvoldt af et produkt vil en sådan situation aldrig kunne ligestilles med en situation, hvor skaden ikke var opstået, specielt ikke hvor skaden omfatter død eller lemlæstelse.

Formålet med en produktansvarslov er at give skadelidte ret til erstatning i de tilfælde, hvor det enten ikke lykkes at opfange eller på salgstidspunktet om muligt forudse, at et givet produkt, en given vare eller en given tjenesteydelse ville kunne forvolde skade, samt naturligvis ikke mindst at give importører, producenter m.fl. et økonomisk incitament til ikke at producere og markedsføre »farlige« produkter.

Formålet med en produktsikkerhedslov er i videre omfang at beskytte forbrugerne og om nødvendigt give samfundet en mulighed for at reagere over for et produkt på et tidspunkt, inden skaden er sket, eller på et tidspunkt, hvor man kun har kendskab til en enkelt eller få skader.

Det er forslagsstillernes håb, at et flertal i Folketinget vil medvirke til gennemførelse af en sådan lovgivning med udgangspunkt i de intentioner og principper, der er i nærværende beslutningsforslag.

Jeg skal i øvrigt henvise til selve forslaget og de bemærkninger, der ledsager det.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til undervisningsministeren om forskning på universiteterne og de højere læreanstalter.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 6/11 86).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet

Af finansministeren (Palle Simonsen).

(Fremsat 8/10 86. Første behandling 28/10 86. Betænkning 29/10 86. Anden behandling 11/11 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til behandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 101 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD og KRF) mod 7 (FP og VS).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.

Af finansministeren (Palle Simonsen).
(Fremsat 30/10 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.